

The Plan of Mercy

By Elder James R. Rasband
Of the Seventy

Barmhjertighetens plan

Av eldste James R. Rasband
i De sytti

April 2025 general conference

The Lord is merciful and our Heavenly Father's plan of salvation is truly a plan of mercy.

Herren er barmhjertig, og vår himmelske Faders frelsesplan er i sannhet en barmhjertighetens plan.

A Prophet's Invitation

Last April, soon after the joyful news that the Church had acquired the Kirtland Temple, President Russell M. Nelson invited us to study the dedicatory prayer of the Kirtland Temple, recorded in section 109 of the Doctrine and Covenants. The dedicatory prayer, said President Nelson, “is a tutorial about how the temple spiritually empowers you and me to meet the challenges of life in these last days.”

I am sure your study of section 109 yielded insights that blessed you. This evening, I share a couple of things I learned as I followed our prophet's invitation. The peace-giving path down which my study led reminded me that the Lord is merciful and that our Heavenly Father's plan of salvation is truly a plan of mercy.

Newly Called Missionaries Serving in the Temple

As you may be aware, “newly called missionaries are encouraged to receive the temple endowment as soon as possible and to attend the temple as often as circumstances allow.” Once endowed, they also “may serve as temple ... workers before they begin missionary service.”

Time in the temple before entering the missionary training center (MTC) can be a wonderful blessing for new missionaries as they learn more about temple covenants before sharing the blessings of those covenants with the world.

But in studying section 109, I learned that

En profets invitasjon

I april i fjor, kort tid etter den gledelige nyheten om at Kirken hadde anskaffet Kirtland tempel, inviterte president Russell M. Nelson oss til å studere innvielsesbønnen for Kirtland tempel, som er nedtegnet i kapittel 109 i Lære og pakter. Innvielsesbønnen, sa president Nelson, “er en opplæring om hvordan tempelet åndelig sett styrker deg og meg til å møte livets utfordringer i disse siste dager.”

Jeg er sikker på at deres studium av kapittel 109 ga innsikt som velsignet dere. I kveld vil jeg dele et par ting jeg lærte da jeg fulgte vår profets invitasjon. Den fredsgivende stien mitt studium ledet meg langs, minnet meg om at Herren er barmhjertig og at vår himmelske Faders frelsesplan virkelig er en barmhjertighetens plan.

Nykalte misjonærer som tjener i tempelet

Som dere kanskje vet, “nykalte misjonærer oppfordres til å motta tempelbegavelsen så snart som mulig og komme til tempelet så ofte som omstendighetene tillater.” Når de har mottatt sin begavelse, kan de også “virke som tempelarbeidere før de begynner misjonærtjeneste.”

Tid i tempelet før de kommer til opplærings-senteret for misjonærer (MTC) kan være en fantastisk velsignelse for nye misjonærer idet de lærer mer om tempelpakter før de deler velsignelsene ved disse paktene med verden.

Men da jeg studerte kapittel 109, lærte jeg at

in the temple, God empowers new missionaries—indeed, all of us—in an additional, sacred way. In the dedicatory prayer, given by revelation, the Prophet Joseph Smith prayed that “when thy servants shall go out from thy house ... to bear testimony of thy name,” the “hearts” of “all people” would “be softened”—both the “great ones of the earth” and “all the poor, the needy, and [the] afflicted.” He prayed that “their prejudices may give way before the truth, and thy people may obtain favor in the sight of all; that all the ends of the earth may know that we, thy servants, have heard thy voice, and that thou hast sent us.”

This is a beautiful promise for a newly called missionary—to have prejudices “give way before the truth,” to “obtain favor in the sight of all,” and to have the world know they are sent by the Lord. Each of us surely needs these same blessings. What a blessing it would be to have hearts softened as we interact with neighbors and co-workers. The dedicatory prayer does not explain exactly how our time in the temple will soften others’ hearts, but I am convinced it is bound up with how time in the house of the Lord softens our own hearts by centering us on Jesus Christ and His mercy.

The Lord Answers Joseph Smith’s Plea for Mercy

As I studied the Kirtland dedicatory prayer, I was also struck that Joseph again and again pleaded for mercy—for the members of the Church, for the enemies of the Church, for the leaders of the country, for the nations of the earth. And, very personally, he pleaded with the Lord to remember him and to have mercy upon his beloved Emma and their children.

How must Joseph have felt when, one week later, on Easter Day, April 3, 1836, in the Kirtland Temple, the Savior appeared to him and Oliver Cowdery and, as recorded in section 110 of the Doctrine and Covenants, said, “I have accepted this house, and my name shall be here; and I will manifest myself to my people in mercy in this house.” This promise of mercy must have had special meaning to Joseph. And as President Nelson taught last April, this promise also “applies to every dedicated temple today.”

Finding Mercy in the House of the Lord

There are so many ways in which we each

i tempelet gir Gud nye misjonærer kraft – ja, oss alle – på en ytterligere, hellig måte. I innvielsesbønnen, som ble gitt ved åpenbaring, ba profeten Joseph Smith om at “når dine tjenere går ut fra ditt hus ... for å bære vitnesbyrd om ditt navn,” så “alle mennesker[s]” “hjerter” vil “bløtgjøres” – både “jordens ... store” og “alle de fattige, de trengende og [de] lidende”. Han ba om at “deres fordommer kan vike for sannheten og ditt folk finne nåde for alles øyne, så alle jordens ender kan vite at vi, dine tjenere, har hørt din røst og at du har sendt oss.”

Dette er et vakkert løfte til en nykalt misjonær – at fordommer “kan vike for sannheten”, at de kan “finne nåde for alles øyne,” og at verden skal få vite at de er sendt av Herren. Hver enkelt av oss trenger utvilsomt de samme velsignelsene. For en velsignelse det ville være om hjerter ble bløtgjort når vi omgås naboer og kolleger. Innvielsesbønnen forklarer ikke nøyaktig hvordan vår tid i tempelet vil bløtgjøre andres hjerte, men jeg er overbevist om at det er knyttet til hvordan tid i Herrens hus bløtgjør vårt eget hjerte ved å la Jesus Kristus og hans barmhjertighet bli det sentrale i oss.

Herren besvarer Joseph Smiths inderlige bønn om barmhjertighet

Da jeg studerte innvielsesbønnen for Kirtland, slo det meg også at Joseph om og om igjen tryglet om barmhjertighet – for Kirkens medlemmer, for Kirkens fiender, for landets ledere, for jordens nasjoner. Og svært personlig tryglet han Herren om å huske ham og til å ha barmhjertighet med hans elskede Emma og deres barn.

Hva må Joseph ha følt da Frelseren en uke senere, på påskemorgen, 3. april 1836, i Kirtland tempel, viste seg for ham og Oliver Cowdery og, slik det står i kapittel 110 i Lære og pakter, sa: “Jeg har godtatt dette hus, og mitt navn skal være her, og jeg vil åpenbare meg for mitt folk i barmhjertighet i dette hus.” Dette løftet om barmhjertighet må ha hatt spesiell betydning for Joseph. Og som president Nelson underviste i april i fjor, gjelder dette løftet “alle innviende templer i dag”.

Å finne barmhjertighet i Herrens hus

Det er så mange måter vi alle kan finne

can find mercy in the house of the Lord. This has been true since the Lord first commanded Israel to build a tabernacle and to place at its center the “mercy seat.” In the temple, we find mercy in the covenants we make. Those covenants, in addition to the baptismal covenant, bind us to the Father and the Son and give us increased access to what President Nelson has taught is “a special kind of love and mercy ... called *hesed*” in Hebrew.

We find mercy in the opportunity to be sealed to our families for eternity. In the temple, we also come to understand with greater clarity that the Creation, the Fall, the Savior’s atoning sacrifice, and our ability to enter again into our Heavenly Father’s presence—indeed, every part of the plan of salvation—are manifestations of mercy. It might be said that the plan of salvation is a plan of happiness precisely because it is a “plan of mercy.”

Seeking Forgiveness Opens the Door to the Holy Ghost

I am grateful for the beautiful promise in section 110 that the Lord will manifest Himself in mercy in His temples. I am also grateful for what it reveals about how the Lord will manifest Himself in mercy whenever we, like Joseph, plead for mercy.

Joseph Smith’s plea for mercy in section 109 was not the first time his pleas for mercy prompted revelation. In the Sacred Grove, young Joseph prayed not just to know which Church was true, but he also said that he “cried unto the Lord for mercy, for there was none else to whom I could go [to] obtain mercy.” Somehow his recognition that he needed mercy that only the Lord could provide helped open the windows of heaven. Three years later the angel Moroni appeared, following what Joseph said was his “prayer and supplication to Almighty God for forgiveness of all my sins and follies.”

This pattern of revelation following a plea for mercy is a familiar one in the scriptures. Enos heard the voice of the Lord only after praying for forgiveness. King Lamoni’s father’s conversion begins with his prayer, “I will give away all my sins to know thee.” We may not be blessed with these same dramatic experiences, but for those who sometimes struggle to feel answers to prayer, seeking the Lord’s mercy is one of the most powerful ways to feel the witness of the Holy Ghost.

barmhjertighet på i Herrens hus. Slik har det vært helt siden Herren første gang befalte Israel å bygge et tabernakel og sette “nådestolen” i midten. I tempelet finner vi barmhjertighet i paktene vi inngår. Disse paktene, i tillegg til dåpspakten, binder oss til Faderen og Sønnen og gir oss økt tilgang til det president Nelson har sagt er “en spesiell form for kjærlighet og barmhjertighet ... [som] kalles ... *hesed*” på hebraisk.

Vi finner barmhjertighet i muligheten til å bli beseglet til vår familie for evigheten. I tempelet forstår vi også med større klarhet at skapelsen, fallet, Frelserens sonoffer og vår evne til igjen å komme inn i vår himmelske Faders nærhet – ja, alle deler av frelsesplanen – er tilkjenne-giv-elser av barmhjertighet. Man kan faktisk si at frelsesplanen er en plan for lykke nettopp fordi den er en “barmhjertighetens plan”.

Å søke tilgivelse åpner døren for Den hellige ånd

Jeg er takknemlig for det vakre løftet i kapittel 110 om at Herren vil åpenbare seg i barmhjertighet i sine templer. Jeg er også takknemlig for det det viser om hvordan Herren vil åpenbare seg i barmhjertighet når vi, i likhet med Joseph, ber om barmhjertighet.

Joseph Smiths bønn om barmhjertighet i kapittel 109 var ikke første gang hans bønner om barmhjertighet førte til åpenbaring. I Den hellige lund ba den unge Joseph ikke bare om å få vite hvilken Kirke som var sann, men han sa også at han “ropte til Herren om barmhjertighet, for det fantes ingen annen jeg kunne vende meg til for å få barmhjertighet”. På en eller annen måte bidro hans erkjennelse av at han trengte barmhjertighet som bare Herren kunne gi, til å åpne himmelens sluser. Tre år senere viste engelen Moroni seg etter det Joseph sa var hans “bønn og påkallelse til Den Allmektige Gud ... om tilgivelse for alle mine synder og tåpeligheter”.

Dette mønsteret for åpenbaring etter en bønn om barmhjertighet er kjent i Skriftene. Enos hørte Herrens røst bare etter å ha bedt om tilgivelse. Kong Lamoni’s fars omvendelse begynner med hans bønn: “Jeg vil forsake alle mine synder for å kjenne deg.” Vi blir kanskje ikke vel-signet med de samme dramatiske opplevelsene, men for dem som noen ganger strever med å føle svar på bønn, er det å søke Herrens barmhjertighet en av de mest effektive måtene å føle Den

Pondering God's Mercy Opens the Door to a Testimony of the Book of Mormon

A similar principle is beautifully taught in Moroni 10:3–5. We often shorthand these verses to teach that through sincere prayer, we can learn whether the Book of Mormon is true. But this shorthand can neglect the important role of mercy. Listen to how Moroni begins his exhortation: “I would exhort you that when ye shall read these things, ... that ye would remember how merciful the Lord hath been unto the children of men, from the creation of Adam even down until the time that ye shall receive these things, and ponder it in your hearts.”

Moroni urges us not only to read these things—the records he was about to seal up—but also to ponder in our hearts what the Book of Mormon reveals about “how merciful the Lord hath been unto the children of men.” It is pondering upon the Lord's mercy that prepares us to “ask God, the Eternal Father, in the name of Christ, if these things are not true.”

As we ponder on the Book of Mormon, we might ask: Is it really true, as Alma taught, that God's plan of mercy assures that every person who ever lived on this earth will be resurrected and that they will “be restored to their ... perfect frame”? Is Amulek right—can the Savior's mercy satisfy all the bitterly real demands of justice that we would otherwise be obligated to pay and instead “[encircle us] in the arms of safety”?

Is it true, as Alma testified, that Christ suffered not only for our sins but for our “pains and afflictions” so that He could “know ... how to succor his people according to their infirmities”? Is the Lord really so merciful, as King Benjamin taught, that as a free gift, He atoned “for the sins of those ... who have died not knowing the will of God concerning them, or who have ignorantly sinned”?

Is it true, as Lehi said, that “Adam fell that men might be; and men are, that they might have joy”? And is it really true, as Abinadi testified, quoting Isaiah, that Jesus Christ was “wounded for our transgressions, he was bruised for our iniquities; the chastisement of our peace was upon him; and with his stripes we are healed”?

hellige ånds vitne på.

Å grunne på Guds barmhjertighet åpner døren til et vitnesbyrd om Mormons bok

Et lignende prinsipp blir vakkert undervist i Moroni 10:3–5. Vi forenkler ofte disse versene til at de lærer at vi ved oppriktig bønn kan få vite om Mormons bok er sann. Men denne forenklingen kan forsømme barmhjertighetens viktige rolle. Hør hvordan Moroni begynner sin forman-ning, “når dere leser dette ... vil jeg be dere innstendig om å minnes hvor barmhjertig Herren har vært mot menneskenes barn, fra Adam ble skapt og like ned til den tid når dere mottar dette, og overveie det i deres hjerter.”

Moroni oppfordrer oss ikke bare til å lese disse tingene – opptegnelsene han var i ferd med å forsegle – men også til å overveie vårt hjerte hva Mormons bok åpenbarer om “hvor barmhjertig Herren har vært mot menneskenes barn”. Det er det å overveie Herrens barmhjertighet som forbereder oss til å “spørre Gud den evige Fader, i Kristi navn om ikke disse ting er sanne”.

Når vi grunner på Mormons bok, kan vi spørre: Er det virkelig sant, slik Alma forkynnte, at Guds barmhjertighetsplan sikrer at alle som noen gang har levd på denne jord, vil oppstå, og at de vil “føres tilbake til sin ... fullkomne skikkelse”? Har Amulek rett – kan Frelserens barmhjertighet tilfredsstille aller rettferdighetens bitre, reelle krav som vi ellers ville være forpliktet til å betale, og i stedet “[innhulle oss] i trygghetens armer”?

Er det sant, slik Alma vitnet om, at Kristus led ikke bare for våre synder, men for våre “smerter og lidelser” slik at han kunne “vite ... hvordan han skal hjelpe sitt folk i forhold til deres skrøpeligheter”? Er Herren virkelig så barmhjertig, som kong Benjamin sa, at han som en betingelsesløs gave sonet “for deres synder ... som er døde uten kunnskap om Guds vilje med dem, eller som har syndet i uvitenhet”?

Er det sant, slik Lehi sa, at “Adam falt for at mennesket kunne bli til, og mennesket er til for å kunne ha glede”? Og er det virkelig sant, slik Abinadi vitnet idet han siterte Jesaja, at Jesus Kristus ble “såret for våre overtreddelser, han ble knust for våre misgjerninger, straffen lå på ham for at vi skulle ha fred, og ved hans sår har vi fått

In sum, is the Father's plan as taught in the Book of Mormon really this merciful? I testify that it is and that the peace-giving and hopeful teachings of mercy in the Book of Mormon are true.

Still, I imagine that some may be struggling, despite your faithful reading and prayers, to realize Moroni's promise that Heavenly Father "will manifest the truth of it unto you, by the power of the Holy Ghost." I know this struggle because I felt it, many years ago, when my own first couple of reads of the Book of Mormon did not yield an immediate and clear answer to my prayers.

If you are struggling, may I invite you to follow Moroni's counsel to ponder on the many ways the Book of Mormon teaches "how merciful the Lord hath been [to] the children of men"? Based on my experience, I hope that when you do, the peace of the Holy Ghost can enter your heart and you can know, believe, and feel that the Book of Mormon and the plan of mercy it teaches are true.

I express my gratitude for the Father's great plan of mercy and for the Savior's willingness to carry it out. I know that He will manifest Himself in mercy in His holy temple and in every part of our life if we will seek Him. In the name of Jesus Christ, amen.

legedom"?

I sum, er Faderens plan, slik den er forkynt i Mormons bok, virkelig så barmhjertig? Jeg vitner om at den er det, og at de fredsgivende og håpefulle læresetningene om barmhjertighet i Mormons bok er sanne.

Likevel kan jeg tenke meg at noen kanskje strever, til tross for trofast lesning og bønner, med å oppfylle Moronis løfte om at vår himmelske Fader "vil ... åpenbare sannheten av det for dere ved Den hellige ånds kraft". Jeg kjenner denne kampen fordi jeg følte den, for mange år siden, da mine egne første par lesninger av Mormons bok ikke ga et umiddelbart og tydelig svar på mine bønner.

Hvis dere strever, la meg innby dere til å følge Moronis råd om å grunne på de mange måtene Mormons bok lærer oss om "hvor barmhjertig Herren har vært mot menneskenes barn"? Basert på min erfaring håper jeg at når dere gjør det, kan Den hellige ånds fred komme inn i deres hjerte, og dere kan vite, tro og føle at Mormons bok og barmhjertighetens plan den lærer oss, er sanne.

Jeg uttrykker min takknemlighet for Faderens store barmhjertighetsplan og for Frelserens villighet til å gjennomføre den. Jeg vet at han vil åpenbare seg i barmhjertighet i sitt hellige tempel og i alle deler av vårt liv hvis vi vil søke ham. I Jesu Kristi navn. Amen.